

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

17. De Stephano quodam per errorem è corpore educto, ac postea in illud reuerso, de[que]; illius atque alterius cuiusdam militis admirabili visione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

cium tuū. Fit itaq; mors ſiliorum epitaphium patris, præſtendens virtutem in mole calamitatis. Cumq; nutrix vnum ex imperatoris pueris furata fuiſſet, ſuumq; pro eo interceptioni obtuliſſet, Mauricius non annuit, ſed ſuum requiſiuit. Aiunt itaq; quidam, quod eo occiſo lac cum cruore fluxerit, ita vt omnes inſipientes dirè lamentarentur. Sic ergo Imperator naturæ legibus etiã celiſior factus, vitam commutat.

D. Gregorius Magnus lib. 4. Dialogorum, cap 36. De Stephano quodam per errorem è corpore educto, et poſtea in illud reuerſo, de que illius atq; alterius cuiuſdam militis admirabili viſione.

CAP. XVII.

Iuſtris vir Stephanus, quem bene noſſi, de ſemetipſo mihi narrare conſueerat quia in Conſtantinopolitana vrbe pro quadã cauſa demoratus, moleſtia corporis ſuperueniente deſunctus eſt. Cumq; medicus atque pigmentarius ad aperienda eum, atque conſidendum eſſet quæſitus, & die eodem minime inuentus, ſubſequenti nocte corpus iacuit inhumatum. Qui ductus ad inferni loca, vidit multa quæ prius audita non credidit. Sed cum præſidenti illic iudici præſentatus fuiſſet, ab eo receptus non eſt, ita vt diceret: Non hunc adduci, ſed Stephanum ferrarium iuſſi. Qui ſtatim reductus in corpore eſt, & Stephanus ferrarius, qui iuxta eum habitabat, eadem

dem hora defunctus est. Sicque probatum est
vera fuisse verba quæ audierat, dum hæc effe-
ctus mortis Stephani demonstravit. Ante triē-
nium quoq; in hac pestilentia, quæ hanc urbē
elade vehementissima depopulavit, in qua
etiam corporali visu sagittæ cælitus venire,
& singulos quosq; ferire videbantur sic ut
nostri, Stephanus idem defunctus est. Quidam
verò miles in hac eadem urbe nostra percuf-
sus, ad extrema peruenit. Qui eductus è cor-
pore exanimis iacuit, sed citius rediit, & quæ
cum eo fuerant gesta, narravit. Aiebat e-
nim, sicut tunc res eadem etiam multis inno-
tuit, quia pons erat: sub quo niger atque cali-
ginosus fœtoris intolerabilis nebulam exha-
lans fluuius decurrebat. Transacto autem pon-
te, amœna erant prata atque virentia, odori-
feris herbarum floribus exornata, in quibus al-
batorum hominum conuenticula esse videbā-
tur. Tantusq; in eodem loco odor suauitatis
inerat, ut ipsa suauitatis fragrantia illic deam-
bulantes, habitantesq; satiaret. Ibi mansiones
erant diuersorum singule, magnitudine lucis
plenæ. Ibi quædam miræ potentie ædificaba-
tur domus, quæ aureis videbatur laterculis
construi, sed cuius esset, non potuit agnosci.
Erant verò super ripâ prædicti fluminis non-
nulla habitacula, sed alia exsurgens fœto-
ris nebula tangebatur, alia autem exsurgens fœ-
tor è flumine minimè tangebatur. Hæc verò e-

rat in prædicto ponte probatio, vt quisquis per
 cum vellet iniustorū transire, in tenebrosū
 foetētemq; fluium laberetur. Iusti verò, qui-
 bus culpa nō obsisteret, securo per eum gressu
 ac libero ad loca amena peruenirent. Ibi se
 etiam Petrum Ecclesiasticæ familiæ maiorem,
 qui ante quadrienniū est defunctus, deorsum
 positum in locis teterrimis magno ferri pon-
 dere religatam ac depressum vidisse confessus
 est. Qui dum requireret cur ita esset, ea se di-
 xit audisse, quæ nos, qui cum in hac Ecclesia-
 stica domo nouimus, scientes eius acta recolli-
 mus. Dicitur namque est: Hæc idcirco pati-
 tur: quia si quid ei pro facienda ultione vide-
 batur, ad inferendas plagas plus ex crudelita-
 tis desiderio, quàm obedientiæ seruiebat. Quod
 sic fuisse, nullus qui illum nouit, ignorat. Ibi
 se etiam quendam peregrinum presbyterum
 vidisse fatebatur, qui ad prædictum pontem
 veniens, tanta per eum autoritate transiit,
 quanta & hic sinceritate vixit. In eodem quo-
 que ponte hūc, quem prædiximus, Stephanum
 se recognouisse testatus est. Qui dum transire
 voluisset, eius pes lapsus est, & ex medio cor-
 pore iam extra pontem deiectus, à quibusdam
 teterrimis viris ex flumine surgentibus, per
 coxam deorsum, atque à quibusdam albatis &
 speciosissimis viris cœpit per brachia sursum
 trahi. Cumque hinc iustamen esset, vt hunc
 boni spiritus sursum, mali deorsum traherēt,
 ipse

ipse qui hæc videbat, ad corpus reuersus est: & quid de eo plenius gestum sit, minimè cognouit. Quæ in re de eiusdem Stephani vita datur intelligi: quia in eo mala carnis cum eleemosynarum operatione certabant. Qui enim per coxas deorsum, per brachia trahebantur sursum: patet nimirum quia & eleemosynas amauerat, & carnis vitiiis non restiterat, quæ cum deorsum trahebant. Sed in illo occulto arbitri examine quid in eo vicerit, & nos & eum, qui vidit, & reuocatus est, latet. Constat tamen, quia idem Stephanus postquam, sicut superius narraui, & inferna loca vidit, & ad corpus rediit, perfectè vitam minimè correxit, post multos annos de corpore adhuc in certamine vitæ & mortis exiit. Quæ de re colligitur, quia ipsa quoque inferni supplicia cum demonstrantur, aliis hoc ad adiutorium, aliis verò ad testimonium fiat: vt isti videant mala quæ caueant, illi verò amplius puniatur, quoniam inferni supplicia nec visa & cognita vitare voluerunt.

D. Augustinus epist. 100. ad Euodium. De quodam Gennadio, dubitante aliquando an aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in somnis visione hoc errore liberatus est.

CAP. XVIII.

Narrauo vnum aliquid breuiter vnde cogitet Frater noster Gennadius notissimus ferè omnibus, nobisque charissimus

Q 9 5 medi-